

Dosarul nr. 3ra-1352/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecătorul: V. Sanduța
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: M. Anton, V. Cotorobai, A. Panov

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Natalia Burianov-Gherghelaș cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău și a contractului de locațiune,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

c o n s t a t ă :

La 18 septembrie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată, concretizată la 02 noiembrie 2017 împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Natalia Burianov-Gherghelaș cu privire la suspendarea și anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.5/26-5 din 25 mai 2017 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. XXXXXX (etajul 2) d-nei Natalia Burianov-Gherghelaș”, precum și anularea contractului de locațiune nr.1/17/012 din 18 septembrie 2017, încheiat între Consiliul municipal Chișinău și Natalia Burianov-Gherghelaș.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că Consiliul municipal Chișinău, la 25 mai 2017 a adoptat decizia nr.5/26-5 “Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. XXXXXX (etajul 2) d-nei Natalia Burianov-Gherghelaș” prin care s-a transmis în locațiune, pe un termen de 3 ani, încăperile cu suprafața totală de 27,7 m², pentru desfășurarea lecțiilor de vocal.

Reclamantul a specificat că, în conformitate cu art.64 din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.845 din 18 decembrie 2009, a efectuat controlul de legalitate al deciziei nr. 5/26-5 din 25 mai 2017 și a constatat că aceasta a fost adoptată contrar prevederilor legislației, motiv din care în baza prevederilor art. 68 alin.(2) din Legea privind administrația publică locală, pct.9, sbp. 2) lit. a) și pct.13

lit. e) din regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, la 09 august 2017 a înaintat notificarea nr.1304/OT4 – 1471 la care nu a primit răspuns în termenele prevăzute de legislație.

Reclamantul a relevat că, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege. În acest context, art. 146 alin. (5) din Codul educației al Republicii Moldova nr. 152 din 17 iulie 2014 stipulează că bunurile administrate de către instituțiile de învățământ publice pot fi date în locațiune sau arendă, în condițiile legii, pe un termen ce nu depășește 5 ani, doar cu acordul autorităților fondatoare, de preferință în scopuri educaționale. Astfel, autoritățile publice locale urmează să aplice în practică prevederile legislației în vigoare și să dispună transmiterea proprietății publice în baza organizării unui concurs sau a licitației.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a precizat că, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces și a drepturilor egale pentru toți participanții, precum și proprietatea prețului maxim propus, iar în concluzie a notat că actul administrativ menționat este ilegal, deoarece a fost adoptat cu încălcarea procedurii, care presupune desfășurarea licitației publice. Astfel, Consiliul municipal Chișinău la adoptarea actului administrativ a ignorat prevederile art. 9 alin.(2) al Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Întemeindu-și acțiunea în baza prevederilor art. 33, 166, 174, 192 alin.(2), art. 277-278 Cod de procedură civilă, art. 68 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și art. 3, 5 lit. b), art.17 alin.(2), art.21 alin.(1), art. 26 al Legii nr. 793 – XIV din 10 februarie 2000 contenciosului administrativ reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, suspendarea și anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 5/26-5 din 25 mai 2017 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str.XXXXXX (etajul 2) d-nei Natalia Burianov-Gherghelaș”.

La data de 02 noiembrie 2017, reclamantul a depus cerere de majorare a pretențiilor prin care a solicitat modificarea calității procesuale a Nataliei Burianov - Gherghelaș și anume din intervenient accesoriu în pârât, anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 5/26-5 din 25 mai 2017 și a contractului de locațiune nr. 1/17/012 din 18 septembrie 2017 încheiat între Consiliul municipal Chișinău și Natalia Burianov – Gherghelaș.

Prin hotărârea din 08 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Natalia Burianov-Gherghelaș cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.5/26-5 din 25 mai 2017 și a contractului de locațiune.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 26 februarie 2018, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 08 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin încheierea din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, cu acordarea apelantului termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea cererii de apel motivate cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază cererea.

La 08 mai 2018 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de apel motivată solicitând admiterea solicitărilor inițiale.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 08 februarie 2018 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care: Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Natalia Burianov-Gherghelaș cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 5/26-5 din 25 mai 2017 și anularea contractului de locațiune. Se anulează decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/26-5 din 25 mai 2017 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. XXXXXX (etajul 2) dnei Natalia Burianov-Gherghelaș”. Se anulează contractul de locațiune nr.1/17/012 din 18 septembrie 2017, încheiat între Consiliul Municipal Chișinău și Natalia Burianov – Gherghelaș.

În susținerea soluției date instanța de apel a opinat că, prima instanță, nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care contravine cerințelor art.239 Cod de procedură civilă și nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat, incorect a adoptat soluția cu privire la respingerea acțiunii, astfel că cererea de apel înaintată, urmează a fi admisă ca fondată, fapt ce atrage după sine casarea hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei hotărâri noi.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 20 iulie 2018 Consiliul municipal Chișinău a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 08 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) (f.d.93-94).

În motivarea recursului recurentul și-a întemeiat solicitările pe prevederile art. 357, 358, 360, 362, 364, 365, 385- 388 Cod de procedură civilă și a menționat că instanța de apel la emiterea deciziei contestate a aplicat eronat normele de drept material, iar temeiurile și reglementările legale înaintate sunt suficiente pentru a admite recursul.

La 04 octombrie 2018 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință asupra cererii de recurs în care a indicat că instanța de apel corect a aplicat normele de drept material și a solicitat respingerea recursului ca nefondat cu menținerea în vigoare a deciziei contestate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 mai 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 25 iunie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Consiliul municipal Chișinău la 20 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil,

consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean